

14 Μαΐου 2013

Η Θεολογία της εικόνας “Εις Άδου Κάθοδος”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Η Ορθοδοξία, έχει χαρακτηριστεί «Εκκλησία της Αναστάσεως» διότι οικοδομεί εκεί όλη την ιστορική της παρουσία, εμβολιάζοντας στη συνείδηση των λαών της την αναστάσιμη ελπίδα. “εί δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν” (Α΄ Κορ. ιε΄17). Δεν θα μπορούσε λοιπόν η ιερή τέχνη της Αγιογραφίας να μην καταυγάζετε από το φως της Αναστάσεως .

Η Ορθοδοξία δεν αυθαιρετεί ούτε στο λόγο Της, ούτε και στην εκκλησιαστική Της ζωγραφική. Αυτό που κηρύττει το απεικονίζει και αυτό που απεικονίζει το ψάλλει. Έτσι η Ανάστασης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, με το θεολογικό και λειτουργικό της περιεχόμενο, σφραγίζει όλη τη σκέψη και όλον το βίον της Εκκλησίας.

Η Ορθόδοξη εικόνα της Αναστάσεως χειραγωγούμενη από το δόγμα και την πίστη των Αγίων Πατέρων , έδωσε την πρέπουσα μορφή - δομή για την καταγραφή ενός διπλού γεγονότος ιστορικού και εσχατολογικού, απροσμέτρητου σε μέγεθος και αξία.

Για να δηλωθεί η ανάσταση του Χριστού, κατά καιρούς, χρησιμοποιήθηκαν διάφορες αναπαραστάσεις, που πολλές φορές ήταν δυτικής εμπνεύσεως. Για παράδειγμα, ο Χριστός που εξέρχεται γυμνός από τον τάφο και κρατεί κόκκινη σημαία, στερείται παντελώς του μυστικού, θεολογικού νοήματος.

Ο δυτικός ζωγράφος προσπαθεί να αποδώσει το γεγονός ιστορικά, ενώ η ορθόδοξη αγιογραφία προσπαθεί να αποδώσει το νόημα του γεγονότος.

Ο ορθόδοξος αγιογράφος με το χρωστήρα του δεν προσπαθεί να γράψει ιστορία, διότι τον ενδιαφέρει να γράψει θεολογία. Στέκεται πάνω από τη φωτογραφική αποτύπωση του γεγονότος, διότι προσπαθεί να συλλάβει το νόημα και τη σημασία του γεγονότος για την σωτηρία των ανθρώπων.

Με τα χρώματά του ζωγραφίζει την πίστη του και αποτυπώνει πάνω στο ξύλο την ορθόδοξη θεολογία. [\(περισσότερα...\)](#)